

гарь — Стриндбергъ. Въ лицето на Д-ръ Кнутъ Френкелъ тѣ намѣрили своя трети съпътникъ, и на 11 юлий 1897 г. балонътъ имъ се понесълъ като „орелъ“ (тѣй го кръстили тѣ) къмъ северния полюсъ.

Ето какъ проф. Габеръ описва тоя полетъ:

— На 30 юний 1897 г. балонътъ бѣше готовъ и се почна пълненето му. Самиятъ балонъ, построенъ отъ Георги Безансонъ, е направенъ отъ седемъ, единъ върху други съшити, здрави копринени платове. Пълненето на балона стана на самото мѣсто — хангара. За тая цель бѣше уредена специална фабрика за произвеждане газъ, съ който се пълнѣше балона. На 8 юлий той бѣше вече готовъ — напълненъ и почна да се издига надъ оградата. Въздухътъ бѣше чистъ и балонътъ играеше. Подухна слабъ вѣтрецъ и той се издигна величествено. Скоро вѣтрътъ се усили. Превърна се въ буря и балонътъ трѣбваше да слѣзе. И той слѣзе, но не безъ повреди. Бурята го блъсна въ оградата на ангара и той получи една рана на външната си обвивка. Бързо го закърпиха, допълниха съ газъ и на 9 с. м. вечерята Андре реши да замине. Той се надѣваше въ 6 дни да завърши своята задача, като лети на една височина отъ 200 метра.

На 11 юлий задуха очакваниятъ юженъ вѣтръ и точно въ 10 ч. преди пладне „Орелъ“ се издигна на една височина отъ 120—150 метра, но изведнажъ вѣтъра го свали и той едва що не падна въ морето. Изхвърлиха отъ него пригответата за тая цель тяжесть и той полете наново съ една скоростъ отъ 8 клм. въ часъ къмъ северния полюсъ. Скоро се изгуби той въ небесната ши-